

Motoros VezetésTechnikai Tréning 2008-04-26

Idén is megrendezésre került a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság szervezésében az Ingyenes VezetésTechnikai Tréning a Hungaroringen. Tavaly már voltunk, így idén nagy izgalommal vártuk, és azon különösen szerencsés 20 közé sorolhattuk magunkat, akik közel 900 regisztráltak közül részt vehettek. (Klubunk két „tisztelet-helyet” kapott! – amit ezúton is köszönünk.)

Az érdeklődés évről-évre egyre nagyobb, a lehetőségek pedig – szomorúan konstatálva – egyre csökkennek. Tavaly a legnagyobb, aszfaltozott placcot kaptuk, idén talán a legkisebb betonozottat (csúszott is rendesen). Ez is volt az oka, hogy idén ~fele annyian vehettünk csak részt.

Az egész teljesen más volt: mások voltak a körülmények, mások voltak az oktatók, más volt a tréning-menet, más volt minden. Az oktatóinkról külön kell szólnom, (ha találnék szavakat...) élükön Horváth Miklóssal, egyszerűen lehenyerlőek voltak. Nem véletlen! Azt hiszem mondhatni európai oktatók között is biztos, hogy benne vannak az első háromban! A bal kezes, szó szerint földig döntött szlalom, vagy megfordulás rutinyakorlatnak számított nekik, és ezt bármelyik motorral be is mutatták nekünk, pl. egy 1600-as Intruderrel is.

Meglepett minket a gyakorlatok emelt színvonala. Így nyugodtan vehettük ezt a tavalyi folytatásának. Mondjuk repkedtek is a paripák... Volt akit a domboldalról kellett lehozni, és volt aki háromszor is közelebbi kapcsolatba került a talajjal.

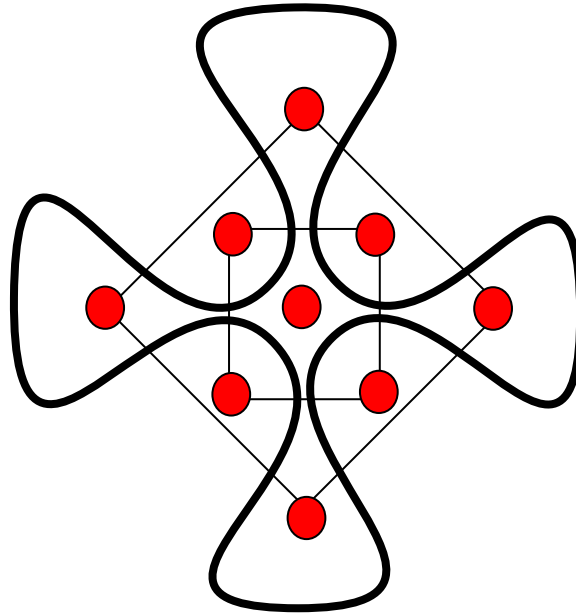
Térjünk is át ezen hosszú előszó után a „szakmai” részre! Az elméletben meglepődve tapasztaltuk, hogy a „nézés-pontok” kisebb hangsúlyt kaptak. Ehelyett a „csípővel való irányítás” kapott nagyobb szerepet. Ezzel magyarították a balkezes vezetés „egyszerűségét”. A rövid elméleti ismertetés után bemutatásra került a szakszerű motorfelállítás (esést követően), hiszen előre tudtuk, hogy lesznek esések. Sőt, oktatóink se titkolták, hogy tréning közben bizony ők is szoktak hibázni – ez együtt jár a szakmai fejlődéssel.

Már a bemelegítés során is igen komoly egyensúly-gyakorlatokkal szembesültünk. Majd a gyakorlatokat persze most is a körrel kezdtük: egy közel két-sávnyi átmérőjű kibójázott kört kellett először kívülről, majd belülről kőrözni.

Ezt követte párhuzamosan a szélesre bójázott szlalom, de nagyon szűkre állított bójákkal, szóval ez már nekünk is kihívás volt (... fél kézzel ;-). Majd a szintén jól ismert „köteles” gyakorlat következett (két oszlop, kb 2m-re egymástól, az egyikre kikötve a kötélen vége, a másikra csak ráakasztva – feladat felemelni, tenni vele egy kört és visszaakasztani).

Ebédidőben szendvicsekkel és ásványvízzel kényeztettek minket – nagyon jól esett! Ebéd után pedig a bójázós gyakorlatok egyik legnehezebbje következett: a lóhere. Ebből kettő volt egyszerre: egy nagy a begyakorláshoz és egy szűk a tökéletesítéshez (lásd a képet).

Ezt követte a már jól ismert nyolcas pálya (kívülről körberakva bójákkal), amiben volt, hogy hárman is „vonatoztunk”.

Végül pedig ezzel párhuzamosan egy „egyvonalas” szlalom, ahol a bóják fokozatosan kerültek egyre közelebb egymáshoz. Ez azért volt nagyon nehéz, mert folyamatosan kellett változtatni az ívet, a sebességet, a kanyarstílust és a ritmust.

Ezek egyszerűnek tűnnek, de higgyétek el, minket is rendesen megizzasztottak! Szóval tényleg cirkuszi mutatványnak számított, amikor oktatóink ezen gyakorlatokat bal kézzel földig döntve csinálták!

Összegezve: olyan tudásra kaptunk rálátást, amiért még sokat kell tanulnunk, de így már nem elérhetetlen, és az eddigi tapasztalatainkat büszkén adhatjuk tovább motoros barátainknak. Így e célból már most elkezdtük szervezni a Klubos VezetésTechnikai Tréningünket.

A szervezőknek és oktatóinknak külön köszönjük és reméljük lesz folytatás!

Széles utat, balesetmentes közlekedést!

Zozó

- az XT660-Club nevében

www.xt660-club.hu